

Det næste skridt må være, at denne ombyttelighed udvides også til at omfatte dollars. Men forudsætningen herfor er, at de europæiske lande taget som helhed opnår balance i deres betalingsforhold til dollarområdet, og, som det er påpeget af De Forenede Nationers økonomiske kommission i Genève, kan dette spørgsmål vanskeligt tænkes løst, medmindre der findes udvej for en forøgelse af handelen mellem Øst- og Vesteuropa, der nu er væsentligt mindre end før den sidste krig.

Det vil derfor være af betydning, at De Forenede Nationer ikke forsømmer bestræbelserne for at udvikle handelen mellem øst og vest.

II.

Jeg ville gerne omtale nogle spørgsmål, som er af ganske særlig interesse for Danmark, nemlig visse flygtningeproblemer.

Det er den danske regerings ønske at tage del i det internationale arbejde for løsning af flygtningeproblemet. Danmark har den 20. august i år som det femtende land underskrevet statutterne for den internationale flygtningeorganisation (IRO). Statutterne har derved opnået det antal underskrifter, der udkræves til deres ikrafttræden, og flygtningeorganisationen er derfor nu trådt i kraft.

At Danmark ikke allerede på et tidligere tidspunkt har sluttet sig til denne organisation, må ses på baggrund af det store flygtningeproblem, der har frembudt sig indenfor landets egne grænser. I krigens sidste måneder blev der af den tyske regering i strid med folkeretten og mod de danske myndigheders protest ført over 200.000 tyske flygtninge til Danmark. Tyskerne førte endvidere ca. 24.000 flygtninge af andre nationaliteter til landet. Medens det lykkedes forholdsvis hurtigt at få hovedparten af de ikke-tyske flygtninge hjemsendt, varede det trods den danske regerings bestræbelser længe, før hjemtransporterne af de tyske flygtninge kunne begynde. I løbet af de sidste to år er imidlertid tre fjerdedele eller over 150.000 blevet modtaget i de fire besættelseszoner i Tyskland. Men endnu i dette øjeblik, næsten halvfjerde år efter Tysklands kapitulation, befinder der sig stadig henved 45.000 tyske flygtninge i Danmark.

Under forhandlinger i august måned er den amerikanske og den britiske militærregering i Tyskland imidlertid gået ind på at tage imod ialt 25.000 af disse flygtninge i den amerikanske og britiske besættelseszone. Den franske regering har derhos nyligt erklæret sig rede til at tage imod yderligere 15.000 tyske flygtninge i den franske zone.

Det er med den største tilfredshed, at den danske regering imødeser hjemsendelsen af disse betydelige flygtningekontingenter. Vi kan nu endelig imødesee hjemsendelsen af næsten alle de tyske flygtninge, der ligesåvel har ret til at vende hjem til deres land, som vi har ret til at blive befriet for dem. De har hidtil kostet den danske stat over 100 millioner dollars. Det er mange penge for et land som Danmark, men det er ikke et pengeproblem alene, og vi har ikke betragtet det alene som et sådant. Det er også et spørgsmål om menneskers skæbne, som uden egen skyld er blevet sendt til et fremmed land, hvor de har måttet holdes interneret i årevis.

III.

Der er imidlertid et andet flygtningeproblem af den allerstørste vigtighed for Danmark, nemlig det overvældende store antal tyske flygtninge, der siden Tysklands kapitulation har fået ophold i egnene syd for den danske grænse i Slesvig.

Efter vor mening er det overordentlig vigtigt, at der rådes bod på de ulykkelige følger af den store tyske folkevandring på en sådan måde, at de mange millioner flygtninge hjælpes til at finde fast bosættelse inde i Tyskland, og således at det farlige flygtningepres mod grænserne hæves.

Det er for Danmark en meget farlig udvikling, der for tiden finder sted i områderne umiddelbart syd for den danske grænse, hvor store flygtningekarere, som ingen tilknytning har til landsdelen, befinder sig i grænseområdet Sydslesvig, hvor der nu er omtrent lige så mange flygtninge som hjemmehørende indbyggere, idet der for hver 100 hjemmehørende beboere er over 90 flygtninge. Før krigen havde dette område ca. 355.000 indbyggere, og nu bor der omkring 685.000 personer i området. Sydslesvig har ikke større industrier eller byer og er derfor ikke i stand til at bære denne enorme befolkningstilvækst.